

[Anden næstformand.]

Medlem af folketinget Else-Merete Ross har meddelt mig, at hun ønsker til indenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren oplyse om, på hvilken måde der tænkes skabt sikkerhed for, at eventuelle nye invalider efter komplikationer i forbindelse med vaccination mod polio kan få erstatning, samt oplyse om, hvorfor det har taget så lang tid, før spørgsmålet om erstatninger til de i foråret 1966 invaliderede er blevet afgjort?“

Medlem af folketinget Lis Møller har meddelt mig, at hun ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren tage skridt til gennemførelse af en hensigtsmæssig administration og koordinering af undervisningen for handicappede?“

Medlem af folketinget Morten Lange har meddelt mig, at han ønsker til landbrugsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Kan ministeren oplyse, hvor meget landbrugets indtægter og udgifter har været påvirket af devalueringen i 1967, og hvorledes disse beløb svarer til de ydede kompensationer?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erling Dinesen): Hermed fremsættes for folketinget forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om ferie med løn, lov om lærlinge forhold og medhjælperlov. (Om indførelse af 4 ugers ferie med løn eller feriegodtgørelse, forhøjelse af feriegodtgørelsen til 10 pct. og udvidelse af den af ferieloven omfattede personkreds).

Der er nu forløbet 16 år, siden ferien her i landet blev forlænget fra 12 til 18 dage om året.

Der er da også et stærkt ønske i befolkningen om en længere ferie.

Siden 1953 er der sket en betydelig vækst i produktiviteten, ligesom der er sket en skærpeelse af de krav, som stilles til den enkelte arbejdsindsats på arbejdsmarkedet.

Det er derfor naturligt, at der føles et stærkt behov for øget fritid.

Både i Sverige og Norge har man forlænget ferien til 4 uger, og det må være rimeligt og naturligt, at noget tilsvarende gennemføres her i landet.

En nogenlunde ensartet nordisk udvikling på dette område bør tilstræbes som på andre vigtige socialpolitiske felter.

I maj 1967 nedsatte den tidligere regering et udvalg, som fik til opgave at undersøge og vurdere de produktionsmæssige, økonomiske og sociale konsekvenser af en nedsættelse af arbejdstiden til 40 timer ugentlig.

Da der selvsagt er en vis sammenhæng mellem ferie og arbejdstid, fik udvalget også til opgave at vurdere spørgsmålet om en forlængelse af den årlige ferie ved siden af eller i stedet for en yderligere nedsættelse af arbejdstiden. Udvalget afgav betænkning i efteråret 1968.

Det fremgår bl. a. af betænkningen, at arbejdstidsspørgsmålet her i landet traditionelt er ordnet ved forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter.

Det vil da også være vanskeligt at lovgive på dette område, selv om det er sket i andre nordiske lande.

Derimod har vi en ferielovgivning, som udvalget også har beskæftiget sig med, og forslag til visse ændringer i loven er indeholdt i betænkningen.

Arbejdsmarkedets parter har nu afsluttet overenskomster for en periode frem til 1. marts 1971. I aftalen indgår en begrænset arbejdstidsforkortelse, som får virkning fra september 1970.

Nærværende forslag indebærer ikke yderligere fritidsforøgelse i overenskomstperioden, men skal det sikres, at en ferieforlængelse kan finde sted efter overenskomstens udløb i 1971, må opsparringen til den øgede ferie påbegyndes 1. januar 1970.

Ordføreren for forslagsstillerne (Krog Hansen): Jeg tillader mig for folketinget at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om en reform af ferielovgivningen. Idet jeg i øvrigt henviser til forslagets bemærkninger, skal jeg kort omtale de ting, der udgør fornyelserne, og hvorved der afgives brydes med den nu 30 år gamle lovgivnings principper.